

Народна Сила

LA FORCE NATIONALE.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ЛИТЕРАТУРА.

Вѣстникъ „НАРОДНА СИЛА“
ИЗЛИЗА

Единъ пѣть въ седмицата.

Събота.

Цѣната му е:

ЗА	ГОДИНА	10	ЛЕВА
ЗА	1/2	5	„
ЗА	1/4	3	„

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТОТИНКИ.

Волята е сила

Безъ сила нѣма
свобода.Безъ свобода нѣма
животъ.Писма, рѣкописи, статии и пари
се испращатъ до администрацията на
вѣстникътъ.За обявления се плаща по 15 ст. на
рѣдъ за първо печатание, а за всѣко по-
вторяние по 10 ст.

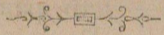
Неплатени писма не се приематъ.

Рѣкописи назадъ не се връщатъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТОТИНКИ.

Умоляваме нашитѣ абонати, до които сме испратили излѣзналитѣ до сега бройбове, отъ В. „Народна Сила“, да предплатятъ стойността му, защото иначе ще спремъ по нататъшното му испращане на ония, които не исплатятъ абонамента си.

При това съобщаваме за знание, че всичко, което се отнася до вѣстникътъ ни, трѣбва да се испраща до Администрацията, а не до редакцията.

Плѣвень, 2 Февруарий 1890 год.

Двѣ нѣща движатъ народитѣ въ напрѣдъкътъ: Науката и пѣтицата (1). — За да добива единъ народъ наука, трѣбватъ му училища (добри учители съ прѣспособлени здания за прѣподаване тѣхното знание на ученицитѣ си); А за да върви напрѣдъ въ другитѣ работи трѣбватъ му пѣтица.

Всѣкому е извѣстно, че има четири вида систематически пѣтица: *желѣзни, шосейни, плавателни и въздушни* (неусъвършенствовани още). —

Ний ще се ограничимъ, да поговоримъ само за първитѣ два вида, защото пакъ отъ другитѣ два не се ползваме, за сега, въ нашето отечество. —

Желѣзнитѣ пѣтица, или желѣзницитѣ въ настояще време сѣ най първостепеннитѣ срдѣства, чрезъ които чловѣкътъ побѣди *изеднажъ двамата си най вжрли неприятели* по лицето на земята: *времето и пространството*; та за това и народитѣ напрѣдватъ съ една въртижиозна бързина въ всичко което води чловѣчеството къмъ блаженство. Желѣзницитѣ сѣ търговскитѣ кръвоносни съдове (vesscoute) които носятъ по тѣлото на една държавя сичкиятъ материалъ, който ѣ е нуженъ за нейното съществуване и изнасятъ оня (материалъ) отъ когото нѣма нужда, сир. излишъкътъ отъ нуждното ѣ производѣние.

(1) Пѣтицата сѣ все производѣние на науката, въ ний положихме въпросътъ тѣй раздѣленъ за по нагледно. —

Отъ тука (на кратко казано) следва, че една държавя колкото повече има желѣзници, толкова тя бива по богата. — Нейнитѣ жители биватъ по богати, защото като знаятъ, че лѣсно могатъ, да разнасятъ — да занасятъ своитѣ производѣния въ мѣста, гдѣто тѣ ще бждѣтъ по скъпо платени, отъ колкото на мѣстото гдето сѣ произвеждѣтъ; то тий естествено ще сѣ трудятъ, да произведатъ повече отъ колкото въ противнитѣ случаи. — Ба още, отъ напрѣжѣние на уметвеннитѣ си и физически сили за да произведатъ *по вече и по лѣсно*, онова (производѣние); което могатъ, да изнасятъ да продаватъ и сѣ обогатяватъ, ще ги развива и ще ги прави по умни и по силни, следователно и по *бодри* въ всяко отношение. Желѣзницитѣ съществуватъ отъ 50 и нѣколко години на самъ по свѣтътъ и отъ тогава до сега почти сичкиятъ Европейски държави сѣ покрити съ гжети мрѣжи отъ желѣзнопѣтни линии и само ний сме останѣли назадъ и въ тая, както и въ сичкиятъ други свѣтовни работи.

Въ настоящемъ желѣзницитѣ сѣ правятъ много *скоро и лѣсно* стига само държавнитѣ хора, да искатъ, да сѣ ползоватъ отъ научнитѣ *данни* по тоя въпросъ.

За да сѣ покрие и нашето отечество отъ желѣзници, които ще докаратъ благодѣнствие на всички ни, най-добре ще бжде, по нашето скромно мнѣние да сѣ допуститъ чюжди капитали, сир. чюжди хора, да внесѣтъ капиталитѣ си у насъ, които, да ни направятъ желѣзници, които *желѣзници, да сѣ движатъ и управляватъ по волята на нашата държавя*.

Този способъ е най добриятъ, ни сѣ струва, намъ, защото сѣ унедвижимява чюжди капиталъ въ нашата земя, отъ добринитѣ на когото ще сѣ ползваме ний; нъ ще каже нѣкой по добре ще бжде ако сѣ вземе отъ нѣкъде чюжди капиталъ съ когото, да сѣ направимъ желѣзници, за усигуряване на когото ще ипотикираме сжщата желѣзница, защото като я правимъ ний, то ще работимъ съ своитѣ солдати и граждани, та голѣма чясть отъ израсходванитѣ пари ще останѣтъ у насъ. — Прѣкрасно. — Нъ ако я построяватъ чюждѣнци, кой може да запрѣти на

нашитѣ съотечественници да работятъ по нея? — Разбира сѣ, че сичкиятъ тия въпроси останватъ, да ги рѣшаватъ ония които сѣ повикани за такава цѣль; А сичката наша работа за сега е, да кажемъ, че ни *трѣбватъ желѣзници и то колкото сѣ може повече*, за да ни сѣ улѣсни експлоатирванието на богатствата, които притежява нашата страна, и да сѣ назимъ отъ неприятели.

Освѣнъ желѣзници трѣбва, да сѣ обърне по сериозно внимание и на шосейнитѣ пѣтица, които имаме отъ давна и които отъ какъ минжх въ наши рѣце (отъ Турцитѣ) все сѣ *правятъ, поправятъ и исправятъ* и пакъ никога и нѣгде не сѣ такива, каквито трѣбвало би да бждѣтъ, за да улѣснатъ бързото прѣминуване по тѣхъ на пѣтницитѣ и стокитѣ.

Причинитѣ за лошото състояние на шосетата въ България сѣ многобройни и намъ не ни е работа, да ги изброяваме защото горе доло всѣкому сѣ извѣстни, нъ ний ще кажемъ като какви мѣрки (по нашето скромно мнѣние) трѣбва, да сѣ взематъ за прѣкращение на злото. — Ний мислимъ, че ако сѣ тури по едонъ кантониеръ на сѣки 2 километра шосеннъ пѣтъ, (платенъ 40 л. на мѣсець), то той ще бжде въ възможность, да държи своето разстояние (отъ пѣтъ) въ прѣвъсходно състояние. — Сир. той ще може, да поправа разваленото шосе, като му насипва по малко чякълъ (ситни камачета) и пѣсъкъ гдето сѣ укаже нѣкоя дълбинка, ще може самъ, да разсажда дрѣвчета по крайнината и сѣ грижи, както за тѣхната цѣлостъ, така и за тѣхното порастование; Ще упражнява такожде и полицейски надзоръ върху своята чясть шосе и въ случай на нужда, лѣсно ще може, да съобщява съ своятъ другаръ отъ лѣво или дѣсно. — Колкото за чякъльтъ и пѣсъкътъ, тѣ трѣбва, да сѣ докарватъ до шосето и сѣ правятъ на купчинки, както е ставало, това и до сега. — Все на кантониерътъ ще бжде и работата, да указва на кираджитѣ и пѣтницитѣ, да вървятъ все *по дѣсната страна* на пѣтътъ като заржчя на ония кираджии (по вече цѣнциари, и куцовласи — юруци — каракачяни), да сѣ навържятъ коньетѣ единъ за

други, за да могат вървя на една линия и *по дѣсно*, както и керванитѣ отъ волски и биволски коля; които всекога пътуватъ разпръснати по цѣлиятъ път и прѣчятъ на свободното циркулиране по пътищата. Който не е минувалъ по шосето Ломъ — Берковица — София (както и другитѣ) само той нѣма понятие за неприятноститѣ, които срѣщатъ пътующитѣ по ония мѣста отъ страна на кираджитѣ — най паче цѣнджаритѣ и куцовласитѣ, които идатъ отъ задъ граница съ цѣло стадо (сурия) конье, разпръснати по цѣлата пътна повърхностъ, на цѣли километри.

Дѣйствително при такива условия пътищата ще ни струватъ скъпо, защото, освѣнъ кантониеръ, трѣбва, да му ся прави и кантонъ — кѣщица за живѣние. — Наистена така е, скъпи ще ни излѣзатъ; нѣ поне въ такъвъ случай ще имаме пътища — *настоящи пътища*, които ще улѣснятъ търговията и съобщенията и по тоя начинъ ще *убогатятъ страната*. — Отецеството ни — вмѣсто, да го усиромашятъ съ повечето даяждия, които трѣбва, да ся увеличатъ по тоя прѣдмѣтъ — по тоя параграфъ (както ся казва официално).

Защо ни ся инжинери, параинжинери контролѣри и параконтролѣри когато не ся достига цѣльта: *да имаме добри пътища?* — За работѣние трѣбватъ рѣще здрави и работни, както трѣбва платени; нѣ казахме го платата е ничтожна сравнително съ улеснението което ще докарватъ за Обществото. Поговорката казва: *посѣй, за да ти ся рѣди*, а ний ще кажемъ: *нищо не врѣди увеличаване на бюджетътъ за расходитѣ, по такива въпроси, когато такава увеличение е неизбѣжно нужно и докарва 1,000 на 100 тѣхъ приходъ на страната — на житѣли-*

ПОДЛИСТНИКЪ

Святата майка Агатия.

Извела отъ Малъ Лелестръ.

Това се случи спорѣдъ както ми разказа приятелътъ Максимъ Бертие по единъ най простъ начинъ. Въ послѣднитѣ месѣци Септемврий азъ бѣхъ отишелъ да прекарамъ десѣтина дена въ нашето сѣмѣйство, което се намираше въ провинцията близо до Орлеанъ. — Нашата близосѣдка Г-жа Убрей, която е една стара и прѣвъсходна дама и твърдѣ набожна, бѣше взела при себе си, само за прѣзъ ваканцитѣ, една девойка сираче на възраст 16 годишна, която се въспитвала (девојката) въ единъ Доминикански Манастиръ, находящи ся близо до Туръ.

Госпожа Убрей бѣше приятелка на калугеркитѣ, които ѝ бѣха повѣрили малката ученничка; едно за да ѝ предостави малко развлечѣние и второ за да я направятъ да повѣрва че и тя (девојката) е ужъ ходила да прави ваканций, като другитѣ дѣтца:

Мойтѣ родители посѣщаваха твърдѣ на чѣсто старата свѣя близосѣдка. Много пъти у нея преминувахме вечеръ. — Испървомъ азъ не давахъ голѣмо

тѣ ѝ. Пакъ освѣнъ това намъ ни трѣбва (на България) още поне една желѣзнопътна и срѣдня линия, която да прѣминува прѣзъ цѣлата централна линия въ дължина на България, която ще струва много пари, нѣ ще докара толкова богатство на страната, което ще надмине милионъ пъти направенитѣ разности по нея. — Нѣ щѣ каже нѣкой, че нѣмаме пари — Наистена така е; нѣ ний ще правимъ заеми за да постигнемъ подобряванието на страната си, безъ да обръщаме никакво внимание на крикунитѣ противъ това наше поведѣние; като всекому е извѣстно, че желѣзницитѣ и другитѣ пътища, които ще ся правятъ отъ тия заеми *съставляватъ все капиталъ за страната*. —

Казахме го че е по добре, да доятъ хора съ чюзди капитали, нѣ ако не доятъ, трѣбвали да чякаме още 500 год.? — Не; а трѣбва, да му трѣсемъ лѣнината за постижение на по благи дни за Отецеството ни.

Пакъ и всеки знае днеска че многото и добритѣ желѣзници съставляватъ най първостепенниятъ предметъ на военната Тактика, защото успѣхътъ въ война зависи отъ бързото сгруппирование, на извѣстно мѣсто, повече войски, въ едно по кратко время, съ колкото неприятелтъ. (въ сѣщо това время).

За сега всичко изложихме повърхностно върху горнитѣ два въпроса, а другъ пътъ ще поговоримъ по обширно върху тѣхъ.

Чюжденцитѣ въ България.

Въ минжитѣ броеве на „НАРОДНА СИЛА“ като говорѣхме за чюжденцитѣ, които сѣ нахлули въ нашето отечество и ни експлоатиратъ по различни начини, казахме,

внимание на другарката ѝ, понеже тя бѣше тѣй мѣнинка тѣй скромничка и правеше толкова малко шумъ! Нѣ единъ день ми казаха имѣто ѝ, едно имѣ, което ми се показа твърде приятно: то бѣше *Лидия де Фреженьоулъ*. — Отъ тогава азъ начнахъ да ся вирамъ въ нея и забѣлежихъ че тя бѣше дрѣбничка, розева, блондинка (сивичка) съ голѣми черни очи, сѣкога живи (уплашени „effarouchés“).

Тя носѣше сѣкога своето ученическо облекло една рокля черна съ една пелерина, а пакъ кога излизаше изъ кѣщи ти туряше една бѣла сламена шапка съ сини корделки. Азъ много желаяхъ да говоря съ нея — Тя бѣше твърде срамежлива, говореше малко и то съ голѣмо стеснение и никогашъ не довършаше думитѣ си. При всичко това тя ми разказваше съ голѣмо въсхищение за святата Майка Агатия, която вѣроятно е нѣкоя стара калугерка, мисляхъ си азъ (понеже тѣ сѣ най добритѣ), която я е взела още отъ мѣнинка, обичяла я, грижила ся е за нея и я е разгалила, като сѣща майка, Святата майка Агатия бѣше главна управителка на пансионътъ; Тя бѣше умна тя знаеше музика, рисуване; тя нарѣждаше процесийтѣ и драматическитѣ представления въ мѣнжестиратъ; тя можеше да бжде главната на-

че тѣ не сѣ ни донесли нито наука, нито искусство; нѣ вмѣсто, нѣкой отъ тѣхъ, да ни донесатъ, поне, капиталитѣ си съ които да печелятъ у насъ, тѣ си вдигатъ и ония, които бѣхъ положили (напр. въ желѣзници) още въ турско време! Тѣ щото чюждитѣ хора не ни даватъ нищо, а само ни взиматъ каквото могатъ.

Пакъ освѣнъ това едни отъ тѣхъ (чюжденцитѣ) не сѣ просили Българското подданство, а други сѣ го приели (мислимъ) безъ да сѣ ся отказали отъ своето естествено; нѣ и дветѣ категории сѣ готови, въ даденъ случай, да ся притежатъ къмъ своитѣ дипломатически агенти и да викатъ до бога, че за тѣхъ има капитулации, които имъ даватъ особни права съ които ся ползоватъ и не се подчиняватъ на нашитѣ закони, а искатъ защита отъ тѣхнитѣ; тѣ щото излиза, че колкото души чюжденци има въ България отъ една чюжда държава, която ся ползова отъ капитулациитѣ, тѣ съставляватъ у насъ една минлатурна държава въ държава, и по тоя начинъ иматъ повече права *отъ колкото ний сами у дома си!*

Казахме ний още въ минжитѣ си броеве, че заедно съ освобождението на отечеството ни, качнихъ мого чюжденци въ него и ся спуснахъ, да гонятъ и заловихъ много служби по управлението на страната, нѣ все пакъ се врѣдихъ и наши повече души чистокръвни Българи, които по онова време (тозъ часъ слѣдъ освобождението ни) бѣхъ цвѣтѣтъ на народътъ. — Самата най интелигентна — най развита и просвятена чясть отъ Българскитѣ граждани, които добре чюствовахъ новосъздаденото ни политическо положение. (очиквано толкова время), та за това ся затекохъ слѣдъ обаятелнитѣ минути отъ свободѣнъ животъ

стоятелка на калугерскитѣ орденъ отъ когото тя правеше часть, стига само да би пожелала, съ една дума нѣмаше по горня отъ нея. Азъ си съставихъ едно високо понятие за тая почтенна калугерка.

По нѣкогашъ, когато на вечеринка азъ четяхъ по нѣщо и другитѣ слушаша, забѣлежвахъ добре, че Госпожица Лидия не вдигаше очитѣ си отъ мене и като ся случаше да я погледна и азъ, тя ся смущаваше и не знаеше какво да прави Това ми правеше голѣмо удоволствие, безъ обаче да мя вълнува. При тръгванието ми азъ ѝ простряхъ ржката си и тя подаде своята малка ржчица за да си вземъ сбогомъ; нѣ понеже ся намирахме малко на страна отъ старитѣ, тя ся усмели да ми каже: *ще ся видимъ ли пакъ Господине?*

О! вѣрвамъ Госпожице. —

Охъ! отговори тя жално, това ще бжде твърде трудно. — Подиръ година може би! Слѣдъ като ся върнахъ въ Парижъ азъ постоянно си мисляхъ за малката калугерска пансионерка. — Една дѣвица родена и въспитана подъ Майчено крило въ едно провенциално жгълче, е нѣщо вѣвъсходно; нѣ едно дѣвоиче въспитано само отъ калугерки, една пансионерка, която никогашъ не е видѣла друга кѣща, освѣнъ весѣлията и бѣлъ Туренски Манастиръ — То е со-

и поехъ управлението. — Скоро обаче мѣжду нашитѣ съотечественници, ся появиохъ хора съ различни политически мнѣния (повечето вдъхнати отъ чужденци) и начнахъ, да ся създаватъ разни партии, отъ които сѣка една състоише отъ едно известно множество. — Начнахъ ся борбата мѣжду тѣхъ и сѣка се стараше, да достигне гонимата отъ всичкитѣ, цѣль: туряние ръка на властта, сир. на управлението на държавата. Която отъ тѣхъ сполучише, да надвие надъ другитѣ, взимаше въ ръцетѣ си цѣлиятъ държавенъ механизъмъ и се стараше, что то поне повечето, ако не всичкитѣ, органи движуци, тоя механизъмъ, да бждѣтъ отъ оная партия, която имаше Министерското достойние, защото по такъвъ начинъ по лѣсно, ще можѣтъ, да управляватъ страната ония, които сѣ на кърмилото ѝ. — Естествено е, че ония отъ държавнитѣ органи — чиновницитѣ, които не сѣ членове на тая партия (Правителственната), ще ся постараятъ, да попрѣчатъ, по какъвто начинъ можѣтъ на управителитѣ на страната, за да ги компрометиратъ прѣдъ народѣтъ, съ цѣль, за да ги замѣстятъ хора отъ тѣхната партия. — Сичко това ставаше така, защото българинѣтъ чиновникъ като такъвъ, по онова врѣме бѣше твърде чувствителенъ и неговитѣ патриотически струни ся раздвижвахъ много лѣсно отъ найзначителниятъ вѣтрѣцъ, който гондихваше неприятно върху политическото поведѣние на отечеството му; въ следствие на което той не само се вълнуваше душевно (както правятъ нѣкой), нѣ си издигаше гласѣтъ и начинаше да упрѣкава самитѣ управители на страната, прѣдъ цѣлиятъ народъ, за която му смѣлостъ, той скжпо плащаше, като го отстранявахъ отъ занимаемата му длѣжностъ — отъ повѣренната му

вхршенство и рѣдкостъ! Една невинна детинска душица да милова и нарѣжда человекъ, както си ще какво блаженство! — Пакъ най послѣ ми бѣше мило за това бѣдно сираче, безъ родители, безъ огнище, което никогашъ не бѣ познало, освенъ дѣвственната студена майчина любовъ на калугеркитѣ и което азъ видяхъ тѣй нажалено, да гледа старата госпожа при която то бѣше испратенно. Мисляхъ си азъ ще стори една отъ найголемитѣ добрини, да го земи человекъ, да ся обближи съ него и да му даде една фамилия и дѣйствително това би било едно приятно дѣло за тогова който го извърши! И какъ то би обичало мжѣтъ си! разбира ся защото той ще бжде сичко за нея, понеже той ѝ дава сичко.

Тѣй като размислювахъ въ единъ прекрасенъ день, азъ ся осмелихъ и казахъ не родителитѣ си: Азъ вече навършихъ 25-та си година, и ми е мжно и искамъ непременно да ся ужена. За кого? За Г-ца Лидия — Че какъ така? Ехъ — избрахъ си вече тая дѣвойка. По тоя начинъ азъ отбивахъ сичкитѣ отводи на родителитѣ си, безъ да имъ остава нето единъ чясъ одихъ. Тѣй скоро распитаха и узнаха че Лидия има още и добро предание (зестра) Настояникѣтъ на Лидия никакъ не ся занимаваше съ

власть сир. го испжждахъ отъ служба, или по добре казано го оставяхъ безъ хлѣбъ (него заедно съ семейството му: съпруга съ малки дѣтчица, стара майка, старъ баща; а по нѣкогашъ и многобройни братя и сестри)! И така такъвъ человекъ ще не ще, прѣминува къмъ партията, или нѣкоя отъ партиитѣ, които съставляватъ опозицията. — Тая последната, като стѣпи на власть дири всевъзможни причини и пжди отъ служба всички ония бивши чиновници, които сѣ принадлежяли къмъ падналѣтъ отъ власть партия. — И така вследствие на сичкитѣ тия партизански работи страдатъ повече чистокръвнитѣ наши съотечественници, защото само тѣ сѣ партизани по идея. Когато, по тоя начинъ, нашитѣ братия си вадятъ очитѣ по мѣжду си, тогава чужденцитѣ ся ползоватъ отъ случиятъ, които имъ ся прѣдставятъ и ся трудятъ да замѣстозатъ чистокръвнитѣ Българи; въ които напълно успѣватъ като сжщеврѣменно ся пазятъ, да взематъ дѣйствително участие въ партизанската наша политическа борба, отъ страхъ, да не си изгубятъ придобитото вече топло мѣсто въ управлението на страната; а на противъ ся стрѣмятъ, да привлечатъ около себе си своитѣ хора, на които, въ случай на нужда да иматъ пълно довѣрие и да можѣтъ смело да рассчитатъ, че ще имъ помагатъ. — И така по тоя леснѣтъ, за чуждѣнитѣ способъ, тѣ успѣхъ, да завладѣятъ такива укрѣпления усееяни съ страшни амбразури, изъ които показватъ своитѣ пламтящи и широко-разтворѣни очи а подъ тѣхъ блестятъ дълги и остри зѣби, отъ които много души наши хора ся отвърщатъ и безъ, да смѣятъ да замиришатъ повече около тия страшни позиции, оставятъ ги на мира за всегда! А наши много бра-

нея и сичката грижа за оженванието ѝ бѣше оставилъ на калугеркитѣ. Най после азъ и майка ми ся качихме въ железницата, за да слѣземъ на Туръ отъ гдѣто на бжрзо ся отпавихме въ мнастирътъ и тамъ като стигнахме, майка ми влѣзе, тутакси, въ нарочно отрѣдената манастирка стая, за срѣщание, въ която щеше, да доде и Лидия за да и попроси ржката отъ мое имѣ: А пакъ азъ останахъ въ градината за да чякамъ следствието отъ тая срѣща.

Градинката бѣше обширна и чиста, тя притежаваше чистотата на единъ католически параклисъ. Въ нея се виждаше единъ алеи отъ липи, които бѣхъ тѣй правилно нарѣдени като свѣщитѣ въ Церква, който водѣше къмъ една Терраса и която слизаше къмъ Лоара; отъ тая терраса ся виждаше единъ прекрасенъ пейзажъ мѣжду брѣговетѣ на синята рѣка, които сѣ покривахъ съ кичѣсти тополи, тѣй щото тя ся представляваше, като едно езеро; по нея ся виждаха много Островчета покрити съ различенъ родъ растителностъ; а срѣбрениятъ хоризонъ ся виждаше далеко населенъ отъ разни дръвеса: Сичко това представляваше едно зрѣлище отъ найочарователнитѣ, подъ синьото и ясно небе.

Така азъ испитвахъ пейзажѣтъ който ми ся прѣдставляваше прѣдъ очитѣ

тия страдатъ ли, страдатъ!

Страдатъ именно ония отъ нашитѣ братия, които еднажъ влезнали на служба, създали си отъ това новъ занаятъ — *службашия* — чиновничество и като имъ отнематъ тоя занаятъ, тѣ сѣ принудени, да седятъ празни и да ся скитатъ гладни, защото нѣма какво друго, да захванѣтъ, понеже, който е билъ учитель едно времѣ или търговецъ, или дюкенджия; следъ като пристоялъ нѣколко години на служба, сичко ся изменило; първиятъ (учителѣтъ) забравилъ много нѣща, отъ което зналъ (при всичко, че добилъ други познания); вториятъ си изгубилъ малкиятъ капиталъ, заедно съ когото и покупателитѣ и кредиторитѣ си; тѣй сжщо и третиятъ, въ следствие на което хората отъ тритѣхъ категории сѣ принудени, да гладуватъ, да ся лутатъ безъ работа на горе, на доло, да ся учятъ на демагогия и най после, да излагатъ и животѣтъ си за служба: *Ето Ви цѣли дружини занаятчии — службашии гладни!*

А какво да кажемъ още за ония бждѣщи службашии, които още отъ крѣхката имъ възрѣсть ся прѣдначаватъ за такива поприща и на които гжрдитѣ ще гниятъ цѣли години по разни училища и то само единъ процентъ отъ които ще иматъ щастieto да довжршатъ (защото много души мржѣтъ) наукитѣ по кариерата, която гонятъ? — Какво разочарование за тѣхъ самитѣ и за родителитѣ имъ, които не само, че сѣ си изпразнили кесийтѣ до последната парица, нѣ сѣ продавали и мюлковетѣ си (недвижимитѣ имущества) за да поддържатъ синовеитѣ си въ училищата съ надѣжда че тия послѣднитѣ ще имъ върнатъ сичко съ наддатокъ?

На колко души родители надѣждитѣ се усуетяватъ по тоя начинъ!

за да ми ся покаже чяканието по сносно. Нѣ при все това азъ не се запирахъ много врѣме на едно мѣсто, ами ходяхъ на горѣ на доло изъ градината, до гдѣто най послѣ открихъ една искуственна прѣкрасна и много чиста пещера, гдѣто останахъ повече минути да я разглѣдвамъ.

Пътечкитѣ на градината бѣха покрити съ ситѣнъ пясакъ, който бѣше изгладенъ съ една особна грижа. —

Като ся разхождахъ полегичка по тия чисти пътечки, съзрѣхъ на едно мѣсто, едно искустенно дулапче (после) въ което бѣше поставена една статуя представляюща Св. Богородица исписана съ разни краски и окржжена съ ароматични цветя — сѣднахъ азъ на единъ столъ прѣдъ тая статуя и начнахъ горѣщо да и ся моля, да благоволи и приклони душата на блаженната свѣта майка Агатия въ моя полза.

Когато азъ тѣй се моляхъ изеднажъ чюхъ стѣпки задъ мене и като се обърнахъ, видѣхъ че майка ми идеше придруженна отъ една калугерка — тутакси ся затекохъ на срѣща и, като я попитахъ: е какъ е работата? — Попитай сестрата Свѣта Агатия каза майка ми по единъ утешителенъ начинъ. Какъ! Тая ли е сжщата сестра свѣта Агатия за която азъ си мислѣхъ, безъ да знай

Защото до гдѣто синѣтъ имъ ся учили нѣкъдѣ далѣко по свѣтътъ, пѣкой чужденецъ допѣлъ въ това врѣме и ся намѣстилъ именно на она служба, за която се приготвявалъ той (синѣтъ)! Нека вика той колкото ще: че е Българинъ, че е поборникъ, че се е трудилъ и излагалъ животътъ си за освобождение на отечеството. Никой не обръща на него внимание, или пѣкъ му се отговаря, колкото за очи: нѣма за сега ваканция, видѣщемъ по послѣ. И така нашиятъ приятель останва, да чака, а пѣкъ трѣбва, да се яде! Той ходи на горѣ на доло, говори, прави, струва и политикува и пр. и пр., до гдѣто у него се убива и послѣдното чловѣческо човство и послѣдната свѣтска идеалност . . . и послѣ начне, да вѣхне, да се топи, да мисли и размишлява до гдѣто го обладае отчаянието, което тласка най умниятъ чловѣкъ по нѣкогашъ въ нѣкоя лоша работа, или пѣкъ станва единъ отъ най върлитѣ опозиционери, нѣ при все това, той не може избѣгна при числението си къмъ класътъ, който съдържа Пролиториатътъ (proletariat) и така по тоя начинъ у насъ се образува вече класътъ на нещастнитѣ пролетарии, въ когото влизатъ хора отъ най просвѣтенитѣ Българи! Жалко! Ний съ болѣзнь на сърдцето и съ тежестъ на душата си констатираме това проявление у насъ и го прѣдставяме прѣдъ учитѣ на народътъ, който ще има грижата, вѣрваме, за да намѣри нужнитѣ срѣдства за побѣждение на това зло въ самиятъ му зародишъ, като има прѣ видъ, че въ противенъ случай, си новетѣ на България ще бѣдѣтъ принудени да оставятъ своята мила родина и да отидатъ далѣко по свѣтътъ, да дирятъ кора хлѣбъ! Страшно бѣдѣще, ще настане въ такъвъ случай, за Българина! Той ще се види принуденъ, да емигрира, да остави, може би за всегда своята земни рай-България и да търси пѣтътъ къмъ Конго или къмъ Индия-

защо, че е една джрта и сбърчена бабичка, която показва своята нѣкогашна осмивка прѣзъ безбройнитѣ свои бръчки! — Не — Никакъ не. — Тая сестра която стоеше прѣдъ мене бѣше още млада, едва ли имаше 30-35 години — Години които вмѣсто да остаряватъ хубавитѣ и твърде свѣти калугерки, ги ароматизиратъ още — Кожицата на лицето и твърдѣ бѣла, чѣргити и нежни и малко отруднени, носъ правъ и малко дългичякъ, Лъскавитѣ и бѣли зѣби свѣтяха подъ блѣднитѣ и устни; очитѣ и свѣтликави и шарени. Тя кръстосваше ръцетѣ си за да полупокрий широкитѣ си и бѣли флаanelяви рѣжави; тя бѣше облѣчена въ прѣкрасната своя рокля накинена на голѣми гѣнки, тѣй щото подъ богатото си облѣкло, тя повичето приличаше на една отъ най благороднитѣ и отлични госпожи, отъ колкото на една калугерка — Тя ми проговори по единъ начинъ доста сериозенъ и придруженъ съ малко съчувствие, което нарочно правѣше, за да покрие, до извѣстна стѣпень, нѣволната и лукава своя усмивка: Господине! азъ отъ моя старна съмъ въ полза на вашата прозба защото отдавна ви поз-

тѣ, както правятъ въ настоящемъ Германцитѣ, (които по цѣли 200,000 души сѣка година оставятъ своето отечество), Белгийцитѣ Холандезитѣ и пр. — Само Русситѣ най малко емигриратъ — не че мѣматъ причини за това, а защото даванието на задграничнитѣ паспорти съставлява въ Руссия една процессия, която извършва просителътъ по разнитѣ административни митарства, изисква не само цѣли мѣсеци, нѣ че много чѣсто му ся случява (на просителътъ), да го зѣрне нѣкой полицейский (. . . .) копой, (комуто не ся понравили очитѣ), който следъ като го изгледа, еднаждъ, дваждъ, отъ главѣтъ до краката тичя право къмъ полицмейстерътъ, градоначалникътъ, или даже и до Губернаторъ, комуто казва: Ваше прѣвѣсходителство (или Високородие) имѣю честь доложить что въ паспортное отдѣление явилъ ся какойто баринъ проситѣ задграничнй паспортъ; Посмотрѣлъ я на него прямо въ глаза и замѣтилъ что по его лицо замѣчается прѣступнйя наклонности. — Такия что мозолятъ просто глаза — онъ долженъ битъ какойто отчаяннй. Нихилистѣ, каторнй непрѣменно прямо къ Женевѣ отправляеться. — Въ отговоръ на косто интересно, донесение, като ся каже на доносителътъ: очень благодаренъ, Вамъ, гулубчикъ. — Скажите кому слѣдуетъ, отправитъ етого прѣступника прямо въ Петропавловской крѣпости (Русская бастилия).

Свърши се всичката работа на просителътъ, защото еднаждъ вкаранъ въ нѣкой полюсъ — запованъ тѣсна килийка (въ П.-павловската крѣпость) която е разположена на 30 — 40 метра дълбочина подъ джното на рѣка Нева, той вече нѣма, да види нето небето, нето слънцето.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Долуподписанный Ив. Ат. Гърковъ, Помощ. Сжд. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждѣ на П уч. на основание исполнительный листъ подъ

навамъ, въ следствие препоржката, която ми направи, за васъ прѣвѣсходната моя приятелка Г-жа Убрей. Азъ ще попитамъ Г-ца Лидия, която вѣрвамъ че ще ми даде единъ отговоръ, който ще бѣде на пълно съгласенъ съ вашето желание.

На вториятъ денъ при влизанието ми (съ майка ми) въ манастирската стая азъ видѣхъ Лидия цѣла трепетуца и сияюща отъ радостъ и азъ самъ бѣхъ въ същото положение, като при това чувствувахъ, въ сърдцето си единъ видъ неопиуемо блаженство. — Господине! ми каза свѣтата майка Агатия, вашата прозба е приета и вий можете пригърна вашата любима, ако това Ви прави удовольствие. Настойникътъ на Лидия, който бѣше единъ чловѣкъ твърде бързъ, бѣше испратилъ своето съгласно телеграфически. Охъ! първата цалувка неосезателна почти, и едно доближавание устнитѣ, единъ джхъ, нѣщо като нищо, нѣ тѣй приятно! — Значи вий сте съгласни? Да . . . — Доволна ли сте?

Да — Вий мя чяхахте? — Да! произнесе тя съ треперящъ и низскъ гласъ, като мя глѣдаше право въ очи-

№ 3448, отъ 16 Юний 1889 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Сждѣ въ полза на Ив. Ив. Доковъ, пов. на Георги Х. Костовъ отъ г. Плѣвненъ срѣцу братия Ив. Кашеви отъ г. Плѣвненъ съгласно ст. 388—403, отъ „Врѣменнитѣ Сжд. Правила“ обявявамъ на почитаемата публика за всеобщо знание, че на 5-й того ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надавание въ канцѣлярията си въ гр. Плѣвненъ движимий имотъ принадлежащъ на Никодимъ Ив. Кашевъ а именно:

1) 34 оки тютюнъ дробенъ въ пакетъ 5-то качество оката 6 лева. — 2) 2 оки тютюнъ дробенъ въ пакети 5-то качество оката 5 лева. — 3) 43 $\frac{3}{4}$ оки тютюнъ дробенъ въ пакети 4-то кач. оката 8 лева. — 4) 50 $\frac{1}{2}$ оки тютюнъ дробенъ въ пакети VI кач. оката 9 лева. — 5) 2 $\frac{79}{400}$ оки тютюнъ дробенъ въ пакети II качество оката 15 лева. 6) 4 $\frac{1}{2}$ оки папирози въ пакети II кач. оката 15 лева. — 7) 13 $\frac{250}{400}$ оки папирози III кач. оката 14 лева. — 8) 84 кутий цигарини книги разни по 60 ст. 9) 5000 кутий праздни за тютюнъ 10 др. по 1 стот. 10) 613 ока книги цвѣтни за пакети по 80 ст. оката. — 11) 49 ока книги цвѣтни за пакети по 60 ст. оката. — 12) 64 $\frac{3}{4}$ оки книги за етикетъ по 40 ст. оката. — 13) 1 ламба за салонъ висяща 5 лева. — 14) 37 $\frac{1}{2}$ чифта башлѣци за коне по 1 л. 50 стот. 15) Единъ чифтъ хамути съ дизгинитѣ 20 лева. 16) Двѣ табли съ фирма бр. Кашеви 3 лева. 17) 1 Котия прѣсса за копиране писма 10 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.—

Желающитѣ г. г. да наддаватъ умоляватъ се да ся явяватъ въ канцѣлярията ми всѣки присѣственъ день отъ 9-12 ч. сутрѣнята и отъ 2-5 вечерята а послѣдний денъ прѣдъ дюкена на Никод. Ив. Кашевъ гдѣто търга ще ся произведе съ глашатай.

г. Плѣвненъ, 1890 год. Февруарий 1 денъ.

Помощникъ Сждѣбень приставъ:

Ив. Ат. Гърковъ

тѣ . . . Майката свѣта Агатия съ една неопиуема добрина, добрина която тя показваше сякога и въ която ся чувствувахъ единъ видъ съвършенно спокойствие на Ангелска душа съ сичкитѣ женски грации, които можѣтъ остана не покхтнати въ една свѣтица.

Следъ това оставаше да се занимаваме за врѣмѣто на свадбата ни; което не можеше да ся извърши по скоро отъ подиръ два мѣсеца, защото трѣбваше да ся приготватъ нужнитѣ дрѣхи на Лидия, освѣнъ това, азъ трѣбваше да отида въ Флоренция, гдѣто щяхъ да довърши едно начнато списание за което ми бѣше нужно единъ месѣцъ и половина врѣме. Тая раздѣла не ми ся виждаше твърде не сносна защото азъ чувствувахъ една приятностъ въ положението си като гоненикъ и желаяхъ, да се продължава то толкова по вече че ний щяхме, да си нишемъ единъ други, два пѣти въ недѣлята, съгласно позволениято на Святата майка Агатия и сичкитѣ писма трѣбваше да минатъ презъ нейнитѣ рѣцѣ, която следъ като ги прочетѣ ще ги припраца по назначението имъ.

Слѣдва